

Bir Proje Yöneticisinin Günlüğü: Son Projemi Nasıl Batırdım?

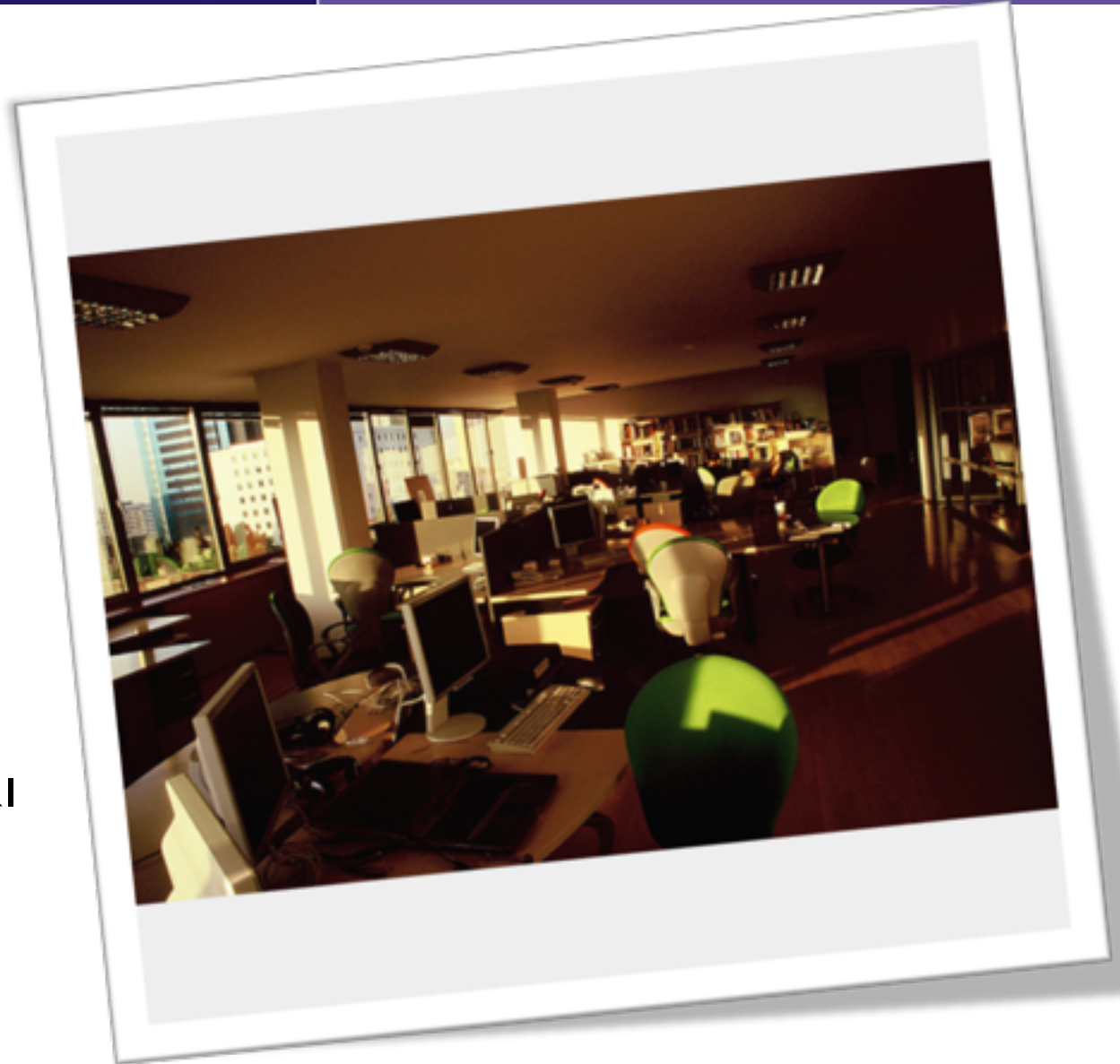
Roy Büyüksimkeşyan, Proje Yönetemeyecisi

- Biz Kimiz?
- Proje Denince Akla Ne Gelir?
- Günlüğümü Okumak
- Okuduğumuzu Anlamak
- Sorular

Biz Kimiz?

- Mobil Servisler
- E-Ticaret
- Son Kullanıcı Servisleri
- Danışmanlık Hizmetleri
- Açık Kaynak Yazılım
- Parkyeri İştiraki

30.03.2012

Kartaca

- Bir Grup İnsan Tarafından
- Bir Hedef/Amaç İçin
- Son Teslim Tarihi Olan
- Bütçesi Olan
- Paydaşları Olan (Stakeholder)
- Başarı Kriterleri Olan

Günlüğümü Okumak

Şimdi Başka Birinin Günlüğünü
Okumaya Başlayalım!

1. Gün:

Bugün Patron geldi ve dedi ki, bizim satışçı yeni bir satış yapmış. Proje yöneticisi olarak da beni seçmişler! Sevgili günlük ne kadar sevinmiş olduğumu sana anlatamam. Havalara uçtum resmen, bu kadar çalışmamın karşılığında, en sonunda benim diyeceğim bir projem oldu. 4 kişi olacağız. İşin ne olduğunu bilmiyorum daha, yarın anlatacaklar.

3. Gün:

E-ticaret sitesi yapıyormuşuz. Pek çok banka entegrasyonu olacak. Daha önce benzer şeyler yapmıştık zaten, bizi çok zorlamayacak diye düşünüyorum. Özelliklerin detayları belli değil. Ama biz kodlamaya başlayacağız yarın. Böylece kesin gözüken şeyleri erkenden yapacağız, erken bile bitebilir proje, ne güzel olur! Son teslim tarihi de 3 ay sonraymış. Sadece bir site yapacağız!

7. Gün:

Müşteri ile toplantı yaptık bugün. İlk toplantım. Çok olumlu insanlar, güzel bir proje geçecek gibi. İsteklerini konuştuk, ne yapmak istediklerini öğrendim, pek çok şeyin detaylarını konuştuk. Yeni işleri açıp, herkese atadım. Altyapı çalışmaları iyi gidiyor, hızlıyız bayağı. Tasarımı bekliyoruz. Bu hızla gidebilirsek eğer, kısa sürede bu işi bitirebiliriz gibi gözüküyor. Bence istedikleri de zor değil, basit gibi gözüküyor. Ah günlük ya, her şey iyi başladı. Herkes çok olumlu proje ile ilgili, beklentilerim yüksek!

15. Gün:

Tasarımları hala bekliyoruz. Banka ile ilgili entegrasyonlarda bazı bürokratik engeller çıktı, hesapların açılması falan uzun sürüyormuş. Bazı işler düşündüğümüzden uzun çıktı, onlarla biraz vakit kaybettik. Ama yetiyecek gibi gözüküyor proje hala, teslim tarihini etkileyecek bir şey olmadı.

21. Gün:

Tasarımlar sadece resim olarak geldi. Biz onları HTML olarak bekliyorduk. Müşteri, resim olarak gelecek demiş! Yalancılar! Hatırlıyorum, HTML gelecek dediler, biz de planımızı ona göre yapmıştık. Bu moral bozucu bir darbe oldu bize. Bütün haftasonu, tasarımı kesip biçip, HTML çevirmeye harcadım. Çok yorgunum, yarın da ilk demomuzu yapacağız. Bankalar ile ilgili de hesaplar açıldı en azından, ama dokümantasyonu bekliyoruz.

22. Gün:

Demo çok iyi geçmedi ama zaten ilk demo olduğu için hatalar bekliyorduk. Hataları çıkardık, onları düzelteceğiz. Bu hataları düzeltmek biraz vaktimizi alacak gibi gözüküyor. İlk ay bitmek üzere, projede geride gibiyiz. Ama yetişebiliriz hala, biraz çaba sarf etmek lazım sadece. Bu haftasonu oturup hataları temizleyeceğim. Banka entegrasyonları da bu defa çabuk geldi, kodlamaya bile başladık. Onları da bu hafta içinde bitireceğiz.

35. Gün:

Bankalar beni bitirdi. Bir haftadır sadece epostalar ile, gönderdikleri dokümanlardaki hataları çıkarmaya çalışıyoruz. Dokümanda şöyle yapacaksın diyor, öyle yapınca olmuyor, meğer hata yapmışlar, bunu anlamak bize bir haftaya mal oldu. Pek çok şeyi değiştirmemiz gerekti. Lanet olsun, böyle yazılım anlayışına! Doğru düzgün doküman yazmıyorsun, sonra da bizim vaktimize mal oluyorsun be adam! Bankaları yazan eleman da tam tatile çıkacak zamanı buldu, iki hafta yok! Hala hataları da düzeltemedim. Hatalı da olsa haftaya bir sürüm göstermek lazım, onun için bankalara ağırılık vereceğim.

40. Gün:

Müşteri haksız yere kızdı bugün ki demoda. Hatalar neden düzeltilmemiş, bu kadar zaman geçmiş falan.

Tasarımlardaki anlaşmazlığın bize ciddi zaman kaybına neden olduğunu anlatmaya çalıştım, anlamadılar.

Bankalardaki dertler yüzünden de hataları düzeltemediğimizi anlatmaya çalıştım. Müşteri tek kişi olmadığımızı, diğerlerinin bu düzeltilmeleri neden yapmadığını sordu. Kaldım! Harbiden ya, hep ben çalışıyorum, onlar yatıyorlar. Bu haftasonu onları çalıştırayım biraz!

55. Gün:

Stresli geçen iki haftanın sonunda çok yoruldum ama bayağı bir şeyi bitirmiş gibi gözüküyoruz. Basit olan bir kaç şey kaldı. Projenin bitmesine daha 1 ay var. Biz geliştirmeleri tamamladık. Bankalar ile ödeme sorunlarını da çözdük, tasarımı sorunsuz bir şekilde giydirdik, müşteriye gidince onların da çok mutlu olacağını umuyorum. Çıkacak basit hataları da düzelttiğimizde, beklenenden erken bile bitirmiş olacağız projeyi. Yoruldum ama değdi galiba canım günlüğüm, terfim yakındır!

60. Gün:

Bunu daha önceden söylemediklerine inanamıyorum! Ödeme işlemlerinde 3D istediklerini nasıl söylemezler! Siz yaparsınız diye düşündük ne demek ya! Proje bitti bitecek derken, bir de bu çıktı başımıza! Böyle konuşmamıştık hiç bir şeyi. Basit gördüğümüz şeylerin detayları arasında boğulmaya da başladık. Önceden konuşmadığımız bazı şeyler de çıkmaya başladı. Onlar için önemliymiş. Tahminimizden daha çok hata çıktı. Bazı yerlerde ciddi sıkıntılarımız varmış fark etmemişiz bu zamana kadar, onları düzeltmek vaktimizi alacak bayağı.

80. Gün:

Çok zor geçen iki hafta sonra yeniden her şeyi oturttuk gibi. Son 10 günde hala yetiştirebilirmişiz gibi gözüküyor. Raporlar kısmına hala başlayamadık. Basit gördüğümüz işlerin, detayları arasında boğulduk. Moralim çok bozuk, biraz daha çaba sarf edip projeyi bitireceğim. Sonra da uzun bir tatile çıkacağım. Çok stres altındayım, be günlük!

100. Gün:

Projenin yetişmediğini dün öğrenen patron sinirlendi.

Adam haklı günlük. 3 ay sonra daha yapacak işler

bitmedi dedim. Dün öğrendi bunu, sinirlendi falan. Valla

kovabilir bile. Nerde terfi hayallerim, neredede şu anki durum.

Müşteri de ayarsız, buton iki piksel sağa kaymış falan, ya yürü git ya!

120. Gün:

Çok şükür bütün hataları temizledik. Demoları da beğendiler, görselleri de düzelttik. Bir ay geç bitirdik ama oldu en azından. O kadar da kötü değil sanki. Yarın da kabul testi gibi bir şey varmış, onlara girmesi gerekiyormuş projenin. Onları da geçince paramızı alacakmışız. Artık yeni projelere geçmenin vakti geldi, ama öğrendim, müşteri ne istediğini bilmiyormuş. Bir dahaki projede daha dikkatli olacağım.

140. Gün:

Ne kod yazmışız arkadaş, bir de kötü yazmışız ki, ne yaptığımızı anlamak için ömrümü çürütüyorum. Herkes başka projelere gitti, tek başıma kaldım burada. Hala dokümantasyon yazmaya çalışıyorum. Satışcımız bir de dokümantasyon satmış ama bize söylemeye zahmet etmemiş. Ha üç gün boyunca, müşteri de kullanım eğitimi vermeyi söylemiyorum bile. Ama son dokümanlar artık, onları da yapınca bitecek. Valla bitecek! Ben de tatile gideceğim.

170. Gün:

Bu satırları, Bodrum sahillerinden yazdığım için çok mutluyum günlük inanırmısın bilmem. Sonunda o bahsettiğim tatile çıktım, şimdi de güneşleniyorum. Dün projeyi sonunda bitirdik, ama yeni istekler sırada bekliyor. Ama artık destek sürecinde en azından. Parayla yapacağız geliştirmeleri, bu iyi bir şey. Bu kadar stresli olduğunu bilseydim, hiç proje yöneticiliğine girmezdim. Herkes çok stres yaptı, çok gerildi sinirler, son haftalarda müşteriye kafa göz dalacaktım, kendimi zor tuttum. Ama işimi seviyorum. O siteyi ben yaptım lan! Şimdi şu soğuk portakal suyunu yudumlayıp, insanları "gözlemleyeceğim". Sonra detayları ayrıca paylaşırım seninle...

- Okuduğumuz bu hikayeden, neler öğrendik?
- Hatalar ne zaman başladı? Bunları engellemek için ne yapmak gerekiyordu?
- Başarılı bir proje miydi?

- 1. Gün
 - Proje aslında müşteri kapıdan girince başladı.
 - Ne yapacağımı bilmeden evet dedim.
- 3. Gün
 - Hemen kodlamaya niye başladım ki?
 - Benimle alakalı olmayan entegrasyonları “risk” olarak görmedim.
 - Plan yapmadım!

- 7. Gün
 - Gereksinim Dökümanı hazırlamadım. Sadece not aldım ve kendime sakladım.
 - Bana basit gözüken şeyleri detaylandırmadım
- 15. Gün
 - Öngörmediğim şeylerde harcadığım sürenin beni ne kadar geciktireceğini hesaplamadım.

- 21. Gün
 - Notlarımı kendime sakladığım için kanıtım yoktu
- 22. Gün
 - Kendim test etmeden onlara gittim.
 - Hataları düzeltmeden, yeni özellikler eklemeye karar verdim.
 - Hatalarla ne kadar zaman kaybedeceğimi hesaplamadım.

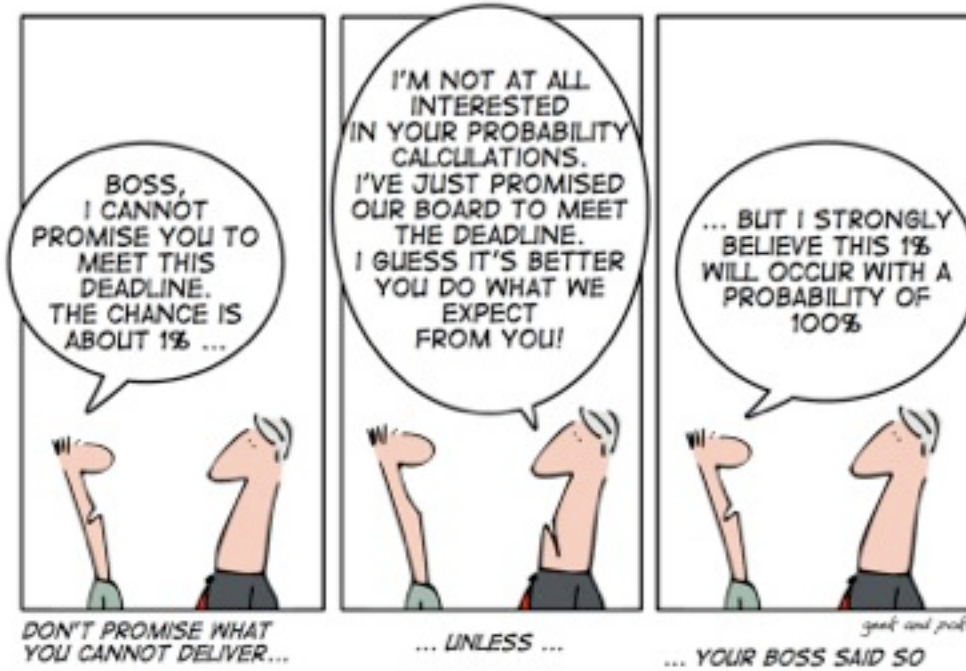
- 35. Gün
 - Yanlış iletişim kanalları tercih ettiğim için geciktim.
 - Plan yapmadığım için kritik insanların gidişlerini hesaplayamadım.
- 40. Gün
 - Test etmedim gittim.
 - Kaynaklarımı yönetmedim
 - Müşteri ile kavga ettim.

- 55. Gün
 - Varsayımlarım ile devam ettim.
- 60. Gün
 - Değişen istekleri yönetemedim.
- 80. Gün
 - Varsaymaya inatla devam ettim.
 - Yetişmeyeceğini kabullenmedim.

- 100. Gün
 - Projenin yetişmediğini son teslim tarihi geçtikten sonra söyledim!
- 120. Gün
 - Proje, ben bitti deyince bitmiyormuş.

- 140. Gün
 - Hani ne satıldığını bilmiyordum ya...
- 170. Gün
 - Proje, müşteri kabul ettikten sonra değil, yazılım çöpe atıldıktan sonra biter.

Teşekkürler

<http://geekandpoke.typepad.com/>

Sorularınız

Roy Büyüksimkeşyan
Kartaca Bilişim Hizmetleri

roy.buyuksimkesyan@kartaca.com

30.03.2012

Kartaca

